

Dop av människor som är asylsökande eller i liknande situationer

Vid dop av asylsökande bör flera aspekter beaktas och pastoral bedömning måste göra i den enskilda situationen. Det är angeläget att dopkandidaten förstår konsekvenserna av sitt dop och att detta kan kommuniceras på ett tillfredsställande sätt. Dopsamtal skall alltid hållas vid dop, men när det handlar om konvertiter behövs normalt flera samtal.

Någon måste därför vid behov närvara som tolk under dopsamtalet.

Konsekvenserna av ett dop kan vara omfattande och i den pastoral omsorgen ingår att ibland ha en restriktiv hållning, utan att stå i vägen för individers val och vilja att fullt ut genom dopet bli en del av Kristi världsvida kyrka.

Vi ska i bedömningen särskilt beakta:

- Om dopet kan komma att innebära att dopkandidaten får det svårt eller rent av omöjligt i förhållande till sin primär-grupp, familj, släkt, grupp eller sekundär-grupp, nationalitet, språk, kultur här i Sverige.
- Om det kan finnas minsta risk att dessa människor som öppet döpta kan bli förföljda, trakasserade och torterade i sina resp. hemländer bör detta noga beaktas.
- Om dopet är en del i att vilja bygga upp skäl för att få stanna i Sverige är det vår uppgift att tydligt klargöra att Svenska myndigheter inte ser medlemskap i Svenska kyrkan som asylskäl.

När önskan att bli döpt och lämna en tidigare religiös tillhörighet vilar på en stark personlig övertygelse är det till sist individen själv som avgör vilka risker hen är villig att ta.

Det vilar samtidigt på den lokala församlingens ansvar att på olika sätt stödja den enskilde i sitt beslut. Församlingen skall också erbjuda sammanhang för gemenskap, lärande och växande i kristen tro, både inför och efter ett eventuellt dop.

I särskilda fall finns också möjlighet att döpas enskilt utan att dopet registreras offentligt. Då kan den enskilde själv avgöra om dopet ska vara hemligt eller om det kan bekräftas av präst eller andra vittnen. Inför Gud är dopet lika giltigt oavsett registrering och omständigheter. Då kan dopet också i mycket svåra situationer vara "ett hemligt tecken" för den enskilde att bära i sitt hjärta till stöd för tro och som bärare av alla Guds löften. Den praxis som råder inom Kyrkostyrelsen är att om en person döps i Svenska kyrkans ordning medges tillhörighet till Svenska kyrkan om det framgår att detta har varit avsikten med dopet. Om det framgår att dopet skedde utan att avsikten var att det skulle leda till tillhörighet till Svenska kyrkan beslutar kyrkostyrelsen inte om något inträde. Kyrkostyrelsen inträder inte någon mot dess vilja.

Prästen avgör vad som är pastoralt nödvändigt och lämpligt i det enskilda fallet utifrån policyns riktlinjer.

Det är också viktigt att alltid framhålla att alla är alltid fullt ut välkomna att vara med i gudstjänster, undervisning, omfattas av diakoni och vara en del av den kristna gemenskapen oavsett dop.

Kyrkoherde
Kristian Lillö